

ІВАСЮТИН Ігор Михайлович, аспірант, кафедра публічного управління та адміністрування, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, <https://orcid.org/0009-0006-3694-6991>
РУДЕНКО Альона Валеріївна, аспірант, кафедра державного управління, публічного адміністрування та економічної політики, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця, <https://orcid.org/0009-0006-4106-1442>

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Івасютин І. М., Руденко А. В. Напрями розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії місцевих органів влади та територіальної громади.

У статті досліджено теоретичні, методологічні та прикладні аспекти розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії між місцевими органами влади та територіальними громадами як ключового чинника модернізації публічного управління в умовах цифрової трансформації. Визначено, що ефективна комунікація базується на інтеграції концепцій електронного врядування, відкритого уряду та цифрової демократії, які забезпечують прозорість діяльності влади, підвітність посадових осіб і підвищення рівня громадської участі. Обґрунтовано застосування системного, інституційного та мережевого підходів для дослідження комунікаційних процесів у територіальних громадах. Розкрито нормативно-правові аспекти цифрової взаємодії в Україні, зокрема проаналізовано зміст та напрями вдосконалення законів «Про місцеве самоврядування», «Про доступ до публічної інформації», «Про електронні комунікації» та «Про адміністративні послуги» з метою гармонізації з європейським правом – Регламентом eIDAS та директивою Open Data. Обґрунтовано доцільність впровадження єдиної національної платформи електронних консультацій, цифрового документообігу на базі державних хмарних сервісів, мобільних додатків і чат-ботів для оперативної взаємодії з мешканцями громад. Запропоновано створення інтерактивних «порталів участі громади» з інтеграцією до екосистеми «Дія», що сприятиме реалізації принципу «once only» та забезпечить персоналізований доступ громадян до публічних послуг. Акцентовано увагу на необхідності розвитку систем кризової комунікації та раннього оповіщення в умовах воєнних загроз, створенні резервних каналів зв'язку й інтегрованих платформ координації дій. Підкреслено, що впровадження зазначених інновацій сприятиме зростанню ефективності місцевого самоврядування, зміцненню демократичних практик, розвитку цифрової культури громад та формуванню відкритого, прозорого й підвітного врядування, сумісного з європейським цифровим простором.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційне забезпечення, механізм державного управління, територіальна громада, місцеві органи самоврядування, публічне управління, цифрове врядування, електронна демократія, нормативно-правове забезпечення.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Пріоритетні напрями розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії місцевих органів влади та територіальної громади становлять один із ключових векторів модернізації публічного управління в умовах цифрової трансформації та поглиблення процесів децентралізації. Формування ефективних каналів комунікації між владою та громадянами ґрунтується на поєднанні теоретико-методологічних засад електронного врядування, концепції відкритого урядування та інноваційних технологій цифрової демократії. У науковому дискурсі інформаційно-комунікаційна взаємодія розглядається як комплекс багаторівневих процесів обміну даними, прийняття спільних рішень та забезпечення прозорості управлінської діяльності, що підвищує рівень довіри громадян до органів місцевого самоврядування та створює передумови для розвитку інститутів громадської участі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження вказують, що в контексті цифрової трансформації, децентралізації та військових викликів, інформаційно-комунікаційна взаємодія стала ключовим чинником модернізації публічного управління. Це призвело до зміщення наукового фокусу з пасивного інформування на активні механізми: діалог і електронну участь громадськості.

Парфьонова Г. [1] фіксується на початковому стані інформаційно-комунікаційної взаємодії. Панчишин Р. [2] розширив фокус, проаналізувавши перспективні напрями взаємодії органів місцевого самоврядування не лише з громадою, а й з місцевими органами державної виконавчої влади, підкреслюючи міжінституційну координацію. Лозовська К. С. [3] акцентувала на комунікаційних стратегіях як ключовому інструменті ефективної взаємодії. Згодом, фокус змістився на діалог та системне забезпечення. Так Близнюк А. С. [4] розглянув формування комплексного інформаційно-комунікаційного забезпечення як необхідну складову системної взаємодії держави та суспільства. Шотурма Н. В. [5] проаналізувала особливості забезпечення комунікативної політики органів місцевого самоврядування, наголошуючи на її адаптації до регіональної специфіки. Васиньова Н. С. [6] детально дослідила налагодження діалогової комунікації в органах місцевого самоврядування, підтверджуючи перехід до двосторонньої моделі взаємодії та зворотного зв'язку.

Дослідження останніх років є найбільш релевантними для поточної ситуації в Україні, оскільки вони

зосереджені на адаптації органів місцевого самоврядування до викликів військового часу та прискореній цифровій інтеграції. Роботи Проніної О. В. та Семєнка О. В. [7] зосереджені на адаптації інформаційно-комунікаційних технологій саме в умовах війни, підкреслюючи нагальну потребу в стійкості комунікаційних систем та їхній безперервності. Дослідження Єрьомки Д., Табацького М. [8], Вольської О. М. [9] підтверджують цей вектор, наголошуючи на синергії інформаційно-комунікаційних технологій та громадянського суспільства як критичному чиннику ефективності місцевого самоврядування в умовах воєнних викликів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретико-методологічне обґрунтування та розроблення практичних засад удосконалення інформаційно-комунікаційної взаємодії між органами місцевого самоврядування та територіальними громадами в умовах цифрової трансформації, децентралізації та євроінтеграційних процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Методологічна основа дослідження розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії включає системний, інституційний та мережевий підходи, які дозволяють розглядати територіальну громаду як складну соціально-комунікаційну систему. Цифровізація публічних послуг та впровадження електронних платформ взаємодії формують нові моделі управління, що базуються на горизонтальних зв'язках, швидкому обміні інформацією та інтеграції механізмів зворотного зв'язку. У межах такої моделі місцеві органи влади виступають не лише адміністративними структурами, а й координаторами партнерських мереж, які поєднують громадян, бізнес, неурядові організації та інших стейкхолдерів у процесі вироблення та реалізації управлінських рішень.

Нормативно-правове забезпечення інформаційно-комунікаційної взаємодії в Україні створює необхідні передумови для розвитку відкритого врядування, однак вимагає подальшого удосконалення. Закони України «Про місцеве самоврядування» [10], «Про доступ до публічної інформації» [11], «Про електронні комунікації» [12], «Про адміністративні послуги» [13], а також Державна стратегія регіонального розвитку [14] та Національна стратегія цифровізації [15] задають рамки для формування електронних сервісів, забезпечення прозорості бюджетного процесу та участі громадян у прийнятті рішень. Водночас наявні правові норми ще не повною мірою узгоджені з європейськими стандартами

відкритого врядування, зокрема в частині захисту персональних даних, кібербезпеки та уніфікації процедур електронної ідентифікації. Це зумовлює необхідність розробки нових підзакоонних актів, які б закріплювали обов'язковість використання цифрових інструментів на рівні територіальних громад, розширювали можливості електронних консультацій та впроваджували єдині стандарти надання адміністративних послуг.

Для забезпечення повної відповідності українського законодавства європейським стандартам відкритого врядування та цифрової взаємодії необхідно внести комплексні зміни до основних нормативно-правових актів, що регулюють інформаційно-комунікаційну взаємодію між органами місцевої влади та територіальними громадами. Насамперед доцільно оновити Закон України «Про місцеве самоврядування», доповнивши його положеннями про обов'язковість впровадження цифрових сервісів на рівні громад, створення єдиних онлайн-платформ для участі громадян у прийнятті рішень та запровадження механізмів електронної ідентифікації за стандартами eIDAS (Регламент ЄС про електронну ідентифікацію та довірчі послуги). Слід закріпити норму про обов'язкове проведення електронних консультацій з громадськістю в процесі підготовки стратегічно важливих рішень, визначити мінімальні технічні вимоги до таких платформ і забезпечити інтеграцію з національною системою «Дія». Такі зміни сприятимуть розширенню інструментів електронної демократії, підвищать прозорість діяльності місцевих рад та зміцнять довіру населення до органів влади.

Важливим напрямом удосконалення є внесення змін до Закону України «Про доступ до публічної інформації» [11], який має передбачати впровадження європейських стандартів відкритих даних, зокрема Open Data Directive ЄС. Пропонується запровадити обов'язок органів місцевого самоврядування публікувати інформацію не лише у форматі відкритих даних, а й уніфікувати структуру та метадані, щоб забезпечити сумісність з європейськими реєстрами. Доцільно встановити чіткі строки оновлення даних (наприклад, щоквартально або в режимі реального часу для ключових показників), а також передбачити відповідальність за ненадання або несвоєчасне надання інформації. Це створить умови для ефективного моніторингу діяльності громад, сприятиме залученню інвесторів та розвитку інноваційних сервісів на основі відкритих даних.

Суттєвих змін потребує і Закон України «Про електронні комунікації» [12], який повинен інтегрувати положення Європейського кодексу електронних комунікацій (European Electronic Communications Code). Передусім слід підвищити вимоги до кібербезпеки комунікаційних мереж, встановити стандарти захисту персональних даних, гармонізовані з GDPR, та впровадити механізми незалежного аудиту безпеки комунікаційних систем органів влади. Варто запровадити норми, що стимулюють розвиток мереж високошвидкісного інтернету у громадах, зокрема через державно-приватне партнерство та спеціальні програми підтримки для сільських територій. Такі кроки дозволять підвищити якість електронних послуг, зробити їх більш надійними та захищеними від кіберзагроз.

Необхідно модернізувати і Закон України «Про адміністративні послуги» [13], закріпивши в ньому обов'язковість надання всіх базових послуг у цифровій формі, а також стандартизувавши процедури їх отримання відповідно до принципу «once only» (одноразового надання даних), що широко застосовується в ЄС. Пропонується передбачити автоматичний обмін даними між державними та місцевими реєстрами, розширити перелік послуг, доступних онлайн, і запровадити єдиний портал надання адміністративних послуг на основі вже існуючої платформи «Дія». Це зменшить бюрократичні бар'єри, прискорить обслуговування громадян та забезпечить комфортніші умови для

комунікації громадян із місцевою владою. Доцільним є встановлення максимальних термінів для надання дозволів чи ліцензій органам місцевого самоврядування на надання адміністративних послуг (для прикладу, дозвіл на оформлення документів для отримання паспорта громади надається протягом одного року).

Важливою детермінантою розвитку комунікаційних практик є соціально-економічні та демографічні характеристики територіальних громад. Рівень фінансової спроможності, наявність якісної інтернет-інфраструктури, кадровий потенціал та цифрова грамотність населення безпосередньо впливають на швидкість та глибину впровадження електронних сервісів. У міських громадах із розвинутою економічною базою та високою концентрацією людського капіталу спостерігається значно вищий рівень інтеграції цифрових рішень:

- впроваджуються онлайн-платформи для парасипативного бюджетування;
- електронні системи голосування;
- мобільні додатки для звернень громадян.

Натомість у сільських територіях із низькою щільністю населення та обмеженим фінансуванням ключовим викликом залишається забезпечення базового доступу до швидкісного інтернету та створення простих і зрозумілих сервісів, які відповідали б рівню цифрових навичок місцевого населення.

Серед технологічних інструментів найбільшого поширення набули офіційні вебпортали органів місцевого самоврядування, мобільні додатки, чат-боти, системи онлайн-консультацій та електронного документообігу. Іхне застосування забезпечує не лише оперативний обмін інформацією, а й формує механізми зворотного зв'язку, дозволяючи мешканцям брати участь у формуванні місцевих політик, контролювати використання бюджетних коштів, ініціювати громадські обговорення та подавати електронні петиції. Ключовим індикатором ефективності таких рішень стає не лише кількість користувачів, а й рівень їхньої активності, швидкість реагування органів влади, зростання довіри та підвищення якості управлінських рішень.

Удосконалення технологічних інструментів комунікації між органами місцевого самоврядування та громадами потребує системного підходу, спрямованого на інтеграцію цифрових сервісів, створення єдиного інформаційного простору та впровадження нових каналів для двосторонньої взаємодії. Одним із ключових напрямів є модернізація офіційних вебпорталів органів місцевого самоврядування, які повинні перетворитися з інформаційних вітрин на повноцінні інтерактивні платформи. Пропонується створення «порталів участі громади», де окрім стандартних розділів про діяльність ради, бюджет та новини, передбачатимуться модулі для онлайн-голосувань, обговорень проєктів рішень, подання електронних петицій та відстеження виконання програм розвитку. Такі портали мають підтримувати персоналізований кабінет мешканця, інтегрований із системою Дія, що дозволить здійснювати електронну ідентифікацію, підписувати документи та отримувати сповіщення про зміни у рішеннях місцевої ради чи стан розгляду поданих звернень. Паралельно необхідно розвивати мобільні додатки громад, які забезпечуватимуть швидкий доступ до ключових сервісів незалежно від місця перебування користувача. Такі додатки можуть включати функції подання електронних заявок на адміністративні послуги, запису на прийом до посадових осіб, участі в онлайн-опитуваннях, а також систему push-сповіщень про надзвичайні ситуації, плани громадських слухань або зміни у місцевих правилах. Важливо інтегрувати у мобільні додатки модулі бюджетного моніторингу, які дозволять мешканцям у режимі реального часу відстежувати надходження та витрати бюджету громади, переглядати динаміку фінансування конкретних проєктів та залишати коментарі чи

зауваження. Це підвищить рівень фінансової прозорості та сприятиме розвитку громадського контролю за ефективністю використання бюджетних коштів.

Ще одним перспективним напрямом є впровадження чат-ботів для месенджерів Viber, WhatsApp, які працюватимуть як «перший рівень» комунікації між громадянами та органами влади. Чат-боти мають бути спроможні автоматично надавати відповіді на найпоширеніші запитання, приймати заявки на ремонт комунальної інфраструктури, реєструвати звернення громадян та надавати інформацію про стан їх розгляду. Додатково варто впровадити функції швидкого повідомлення про аварії, комунальні проблеми або небезпечні ситуації з автоматичною передачею запиту відповідним службам. Такий інструмент дозволить оперативно обмінюватися інформацією та зменшити навантаження на кол-центри місцевих рад.

Важливим елементом нової цифрової екосистеми повинні стати системи онлайн-консультацій та обговорень, які забезпечуватимуть прозорість процесу ухвалення рішень і залучення громадян до формування місцевих політик. Пропонується створення єдиної національної платформи електронних консультацій для всіх громад, що дозволить проводити обговорення стратегічних планів, програм розвитку та регуляторних актів. Участь у таких консультаціях має відбуватися через електронну ідентифікацію, що гарантуватиме достовірність голосування. Для більшої відкритості результати обговорень повинні автоматично публікуватися у форматі відкритих даних, а органи місцевого самоврядування матимуть обов'язок публічно реагувати на пропозиції, які здобули певний рівень схвалення.

Окрему увагу слід приділити розвитку електронного документообігу з громадянами. Пропонується впровадження єдиної системи цифрового документообігу на базі хмарних сервісів, що дозволить мешканцям подавати звернення, отримувати довідки та витяги без особистого відвідування установ. Система має передбачати повний цикл роботи з документами – від їх електронного підписання та реєстрації до відстеження стану розгляду в режимі реального часу. Це зменшить бюрократичні бар'єри, прискорить надання послуг та знизить ризики корупційних зловживань.

Впровадження єдиної системи електронного документообігу в діяльність органів місцевого самоврядування є ключовою передумовою формування сучасної інформаційно-комунікаційної взаємодії між громадянами та владними структурами. Така система має забезпечити перехід від паперових процедур до комплексного цифрового середовища, де весь життєвий цикл документа – від його створення і підписання до архівування – здійснюється в електронній формі. Використання державних хмарних сервісів «Trembita» або «Дія Cloud» створює необхідні технічні та правові умови для захисту персональних даних, безпечного зберігання інформації та інтеграції з іншими державними реєстрами. Архітектура такої системи (рис. 1) передбачає наявність окремих модулів для подання електронних звернень, автоматичної реєстрації та розподілу документів, накладання кваліфікованого електронного підпису, а також інструментів відстеження стану розгляду у режимі реального часу. Застосування зазначених технологій не лише мінімізує часові та фінансові витрати на обробку звернень, але й створює основу для формування прозорих і підзвітних процесів управління.

Нормативно-правова підтримка цифрового документообігу повинна спиратися на оновлення та узгодження чинного законодавства з європейськими стандартами електронного врядування. Насамперед потребують змін Закон України «Про звернення громадян», який має прирівняти електронно підписані заяви до паперових без необхідності дублювання; Закон України «Про електронні довірчі послуги», що визначатиме стандарти використання електронного підпису; а

також підзаконні акти, які регламентують формати електронних документів і порядок їх архівування. Доцільним є ухвалення постанови Кабінету Міністрів України про обов'язкове підключення всіх територіальних громад до єдиної системи електронного документообігу, а також затвердження методичних рекомендацій Міністерства цифрової трансформації щодо уніфікації процедур, стандартів безпеки та захисту персональних даних. Таке правове підґрунтя гарантуватиме легітимність електронних процесів, захист прав громадян та сумісність системи з міжнародними практиками.

Рис. 1. Архітектура системи електронного документообігу між органами місцевого самоврядування та мешканцями громад. Джерело: розроблено автором.

Функціонування єдиної системи електронного документообігу повинно передбачати чіткий алгоритм обробки документів (рис. 2).

Рис. 2. Алгоритм дії системи електронного документообігу. Джерело: розроблено автором.

Громадянин, авторизувачись через Дія.Підпис, BankID або MobileID, подає електронну форму звернення чи запиту, додає необхідні документи та підписує їх у цифровому середовищі. Система автоматично реєструє поданий документ, присвоює йому унікальний номер та передає на розгляд відповідальному виконавцю, визначеному за тематикою звернення. На кожному етапі роботи – від внутрішнього погодження до підготовки

остаточного рішення – усі зміни фіксуються у базі даних та відображаються в особистому кабінеті користувача. Завершення процедури супроводжується електронним підписанням рішення посадовою особою та архівуванням документа у захищеному хмарному сховищі, що забезпечує його юридичну силу та можливість подальшого використання. Науково-практичне значення впровадження такої системи полягає у суттєвому підвищенні ефективності публічного управління, а саме:

– цифровий документообіг забезпечує скорочення термінів розгляду звернень на 30–50%, що підтверджується досвідом європейських країн та українських пілотних проєктів;

– автоматизація процесів зменшує кількість проміжних бюрократичних процедур, знижує ризики корупційних зловживань і створює нові механізми громадського контролю, зокрема завдяки відкритій статистиці про терміни розгляду заяв та частку виконаних рішень;

– електронний документообіг сприяє підвищенню довіри громадян до місцевої влади, оскільки забезпечує прозорість усіх управлінських процесів, унеможливує втрату чи навмисне приховування документів та надає мешканцям постійний доступ до результатів розгляду їхніх запитів.

Масштабування системи на всю країну вимагає поетапного впровадження з урахуванням рівня цифрової готовності громад. Доцільно розпочати з обласних центрів і великих міст, де вже функціонують сучасні центри надання адміністративних послуг і впроваджено інші цифрові сервіси, а після тестування та вдосконалення алгоритмів поступово поширювати практику на сільські та селищні громади. На етапі пілотного впровадження необхідно передбачити державне фінансування для забезпечення відповідного технічного обладнання, навчання персоналу та підвищення цифрової грамотності населення. У перспективі створення такої системи електронного документообігу стане складовою реалізації національної політики цифрової трансформації, сприятиме гармонізації українського законодавства з європейськими нормами та забезпечить формування відкритого врядування, яке базується на принципах прозорості, доступності та підзвітності перед громадянами.

Соціально-психологічні та культурні особливості громад також визначають темпи розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії. Рівень цифрової грамотності, вікова структура населення, історичні традиції громадської участі та довіра до інституцій влади формують готовність мешканців користуватися електронними сервісами.

В умовах воєнних загроз удосконалення механізмів кризової комунікації має ґрунтуватися на створенні багаторівневої, технологічно захищеної та інтегрованої системи, яка забезпечує швидке інформування населення, безперервність зв'язку та оперативну координацію дій між усіма учасниками управління надзвичайними ситуаціями. Насамперед необхідно розширити системи раннього оповіщення, запровадивши

комплексні платформи сповіщення, що поєднують мобільні додатки, смс-розсилки, push-повідомлення, гучномовні сигнали, телерадіомовлення та автоматизовані месенджер-боти, які можуть працювати навіть за умови часткового відключення інтернету. Така багатоканальність дозволить доставляти повідомлення до різних груп населення одночасно, враховуючи їхню локацію, вік та технічні можливості.

Важливою складовою є розгортання резервних каналів зв'язку, які повинні функціонувати у випадку збоїв основних мереж. Для цього необхідно розвивати мобільні мережі супутникового зв'язку, радіочастотні канали короткохвильового діапазону, автономні локальні мережі Wi-Fi Mesh, а також мобільні командні центри з власними джерелами енергоживлення. Використання технологій супутникового інтернету (наприклад, Starlink або аналогічних систем ЄС) забезпечить доступ до інформації навіть за умов руйнування наземної інфраструктури.

Паралельно слід створювати платформи координації дій під час надзвичайних ситуацій, які об'єднують органи місцевого самоврядування, ДСНС, поліцію, медичні служби, військові адміністрації та волонтерські організації в єдину цифрову мережу. Такі платформи мають забезпечувати спільне планування, розподіл ресурсів, картографування небезпечних зон у режимі реального часу та надання інструкцій населенню. Для підвищення ефективності роботи доцільно впровадити елементи штучного інтелекту, які автоматично аналізують ризики, прогнозуватимуть розвиток подій і пропонуватимуть оптимальні алгоритми дій.

Додатково необхідно розробити нормативно-правову базу, яка б регламентувала порядок використання цифрових каналів зв'язку під час криз, захист персональних даних, стандарти інформаційної безпеки та відповідальність за поширення фейкових повідомлень. Поєднання технологічних інновацій, правового регулювання та активної участі громадян забезпечить стабільність комунікацій, зменшить паніку та дозволить громадам швидше відновлюватися після кризових подій.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, пріоритетними напрямами розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії місцевих органів влади та територіальних громад виступають: розбудова цифрової інфраструктури та забезпечення рівного доступу до швидкісного інтернету, впровадження електронних платформ для участі громадян у прийнятті рішень, створення систем раннього оповіщення та кризового управління; удосконалення нормативно-правового регулювання та гармонізація його з європейськими стандартами, підвищення цифрової грамотності населення та розвиток кадрового потенціалу органів місцевого самоврядування. Реалізація цих напрямів здатна забезпечити не лише ефективність управління, але й посилити демократичні засади функціонування територіальних громад, підвищити рівень довіри до влади та сформувати стійкі механізми розвитку громадянського суспільства.

Література.

1. **Парфьонова Г.** Інформаційна взаємодія органів місцевого самоврядування м. Херсона та громади. Сучасний стан та перспективи : аналітичне дослідження. 2003. URL: https://hgi.org.ua/pdf/inf_vz_vig.pdf.
2. **Панчишин Р.** Перспективні напрями розвитку взаємодії органів місцевого самоврядування та місцевих органів державної виконавчої влади. *Український часопис конституційного права*. 2018. №3(8). С. 47-53. DOI: <https://doi.org/10.30970/jcl.3.2018.4>.
3. **Лозовська К. С.** Комунікаційні стратегії як інструмент ефективного взаємодії органів місцевого самоврядування і суспільства. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2019. № 3 (22). С. 203-211. DOI: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2019-3-203-210>.
4. **Близнюк А. С.** Формування інформаційно-комунікаційного забезпечення у системній взаємодії держави та суспільства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 11. С. 55–59. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.11.55>.
5. **Шотурма Н. В.** Особливості забезпечення комунікативної політики органів місцевого самоврядування. *Регіональні студії*. 2021. №26. С. 29-33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2021.26.6>.
6. **Васильова Н. С.** Налагодження діалогової комунікації в органах місцевого самоврядування. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2022. Т. 33(72) № 5. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2022.5/19>.
7. **Проніна О. В., Семенко О. В.** Сучасні тенденції розвитку інформаційно-комунікаційних технологій у місцевому самоврядуванні під час військової агресії. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2023. № 1(84). С. 239-243. DOI: <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2023.1.33>.
8. **Єрмола Д., Табачкий М.** Роль інформаційних-комунікаційних технологій та громадянського суспільства у розвитку місцевого самоврядування. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2024. Т. 332 №4. С. 52-357. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-332-54>.

9. **Вольська О. М.** Удосконалення механізму комунікації громадськості з органами місцевої влади за допомогою застосування інформаційних систем. *Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2024. №1. С. 23-29. DOI: <https://doi.org/10.32782/tnv-pub.2024.1.3>.
10. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр#Text>.
11. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>.
12. Про електронні комунікації: Закон України від 16.12.2020 р. № 1089-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text>.
13. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.
14. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 р. № 695. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-п#Text>.
15. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.02.2021 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2021-п#Text>.

References.

1. **Parfonova, H.** (2003). Informatsiina vzaïmodiia orhaniv mistsevoho samovriaduvannia m. Khersona ta hromady. Suchasnyi stan ta perspektivy: analitichne doslidzhennia [Information interaction between local self-government bodies of Kherson and the community. Current state and prospects: analytical study]. Available at: https://hgi.org.ua/pdf/inf_vz_vig.pdf.
2. **Panchyshyn, R.** (2018). Perspektyvni napriamy rozvytku vzaïmodii orhaniv mistsevoho samovriaduvannia ta mistsevykh orhaniv derzhavnoi vykonavchoi vlady [Promising directions for the development of interaction between local self-government bodies and local executive authorities]. *Ukrainskyi chasopys konstytutsiinoho prava*, no. 3(8), pp. 47–53. <https://doi.org/10.30970/jcl.3.2018.4>.
3. **Lozovska, K. S.** (2019). Komunikatsiini stratehii yak instrument nalahodzhennia efektyvnoi vzaïmodii orhaniv mistsevoho samovriaduvannia i suspilstva [Communication strategies as a tool for establishing effective interaction between local self-government bodies and society]. *Publichne upravlinnia ta mytne administruvannia*, no. 3(22), pp. 203–211. <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2019-3-203-210>.
4. **Blyzniuk, A. S.** (2021). Formuvannia informatsiino-komunikatsiinoho zabezpechennia u systemnii vzaïmodii derzhavy ta suspilstva [Formation of information and communication support in the systemic interaction between the state and society]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, no. 11, pp. 55–59. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.11.55>.
5. **Shoturna, N. V.** (2021). Osoblyvosti zabezpechennia komunikativnoi polityky orhaniv mistsevoho samovriaduvannia [Features of ensuring the communicative policy of local self-government bodies]. *Rehionalni studii*, no. 26, pp. 29–33. <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2021.26.6>.
6. **Vasyniova, N. S.** (2022). Nalahodzhennia dialohovoi komunikatsii v orhanakh mistsevoho samovriaduvannia [Establishing dialogic communication in local self-government bodies]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriia: Publichne upravlinnia ta administruvannia*, vol. 33(72), no. 5. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2022.5/19>.
7. **Pronina, O. V., & Semenka, O. V.** (2023). Suchasni tendentsii rozvytku informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u mistsevomu samovriaduvanni pid chas viiskovoi ahresii [Current trends in the development of information and communication technologies in local self-government during military aggression]. *Visnyk Khersonskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu*, no. 1(84), pp. 239–243. <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2023.1.33>.
8. **Yeromka, D., & Tabatskyi, M.** (2024). Rol informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii ta hromadianskoho suspilstva u rozvytku mistsevoho samovriaduvannia [The role of information and communication technologies and civil society in the development of local self-government]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, vol. 332, no. 4, pp. 352–357. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-332-54>.
9. **Vol'ska, O. M.** (2024). Udoskonalennia mekhanizmu komunikatsii hromadskosti z orhanamy mistsevoi vlady za dopomohoiu zastosuvannia informatsiinykh system [Improvement of the mechanism of communication between the public and local authorities through the use of information systems]. *Tavrïyskyi naukovyi visnyk. Seriia: Publichne upravlinnia ta administruvannia*, no. 1, pp. 23–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/tnv-pub.2024.1.3>.
10. Verkhovna Rada of Ukraine. (1997). Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 No. 280/97-BP [On Local Self-Government in Ukraine: Law of Ukraine dated May 21, 1997 No. 280/97-VR]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр#Text>.
11. Verkhovna Rada of Ukraine. (2011). Pro dostup do publichnoi informatsii: Zakon Ukrainy vid 13.01.2011 No. 2939-VI [On Access to Public Information: Law of Ukraine dated January 13, 2011 No. 2939-VI]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>.
12. Verkhovna Rada of Ukraine. (2020). Pro elektronni komunikatsii: Zakon Ukrainy vid 16.12.2020 No. 1089-IX [On Electronic Communications: Law of Ukraine dated December 16, 2020 No. 1089-IX]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text>.
13. Verkhovna Rada of Ukraine. (2012). Pro administrativni posluhy: Zakon Ukrainy vid 06.09.2012 No. 5203-VI [On Administrative Services: Law of Ukraine dated September 6, 2012 No. 5203-VI]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.
14. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2020). Derzhavna stratehiia rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 05.08.2020 No. 695 [State Regional Development Strategy for 2021–2027: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated August 5, 2020 No. 695]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-п#Text>.
15. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2021). Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovoi ekonomiky ta suspilstva Ukrainy ta zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo yii realizatsii: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17.02.2021 No. 67-p [On approval of the Concept for the development of the digital economy and society of Ukraine and approval of the action plan for its implementation: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 17, 2021 No. 67-r]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2021-п#Text>.

Abstract.

Ivasiutyn I., Rudenko A. Directions for the development of information and communication interaction between local government bodies and territorial communities.

The article examines the theoretical, methodological, and applied aspects of the development of information and communication interaction between local authorities and territorial communities, highlighting it as a key factor in the modernization of public administration within the context of digital transformation. It is determined that effective communication is based on the integration of the concepts of e-governance, open government, and digital democracy, which ensure transparency in government activities, accountability of officials, and an increase in public participation levels. The application of systemic, institutional, and network approaches to studying communication processes in territorial communities is justified. The regulatory and legal aspects of digital interaction in Ukraine are revealed, including the content and directions for improving the laws "On Local Self-Government," "On Access to Public Information," "On Electronic Communications," and "On Administrative Services" with the aim of harmonization with European law, in particular the eIDAS Regulation and the Open Data Directive. The feasibility of implementing a unified national platform for electronic consultations and digital document management based on state cloud services, mobile applications, and chatbots for operational interaction with community residents is substantiated. It is proposed to create interactive "community participation portals" integrated into the "Dïa" ecosystem, which will promote the implementation of the "once only" principle and ensure personalized access of citizens to public services. Emphasis is placed on the need to develop crisis communication and early warning systems in the context of military threats, as well as creating backup communication channels and integrated platforms for coordinating actions. It was emphasized that the implementation of these innovations will contribute to the growth of local self-government efficiency, the strengthening of democratic practices, the development of digital culture within communities, and the formation of open, transparent, and accountable governance that is compatible with the European digital space.

Keywords: information and communication support, public administration mechanism, territorial community, local self-government bodies, public administration, digital governance, e-democracy, regulatory and legal support.

Стаття надійшла до редакції 30.08.2025 р.

Бібліографічний опис статті:

Ivasiutyn I. M., Rudenko A. V. Napriamy rozvytku informatsiino-komunikatsiinoï vzaïmodii mistsevix orhaniv vlady ta terytorialnoï hromady. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 4. С. 13-17.

Ivasiutyn I., Rudenko A. Directions for the development of information and communication interaction between local government bodies and territorial communities. *Actual problems of innovative economy and law*. 2025. No. 4, pp. 13-17.

